

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtigt, som fru Anne Grete Holmsgaard siger, at Enhedslisten ikke er med i det brede energiforlig, der danner baggrund for mange af de ting, der sker nu.

Men fru Anne Grete Holmsgaard glemmer jo, at det ikke var alt det, fru Anne Grete Holmsgaard nævnte, som gjorde, at vi ikke kunne være med i et forlig. Det var noget andet: salget af DONG, liberaliseringen af den danske energipolitik, hvor vi har været imod, lige siden hele den her proces startede.

Der vil jeg bare bemærke, at det, jeg lægger mærke til, er, at når man kommer til venstre for Det Konservative Folkeparti, så er der ingen, der taler om, at den liberalisering har været en god idé. Jeg synes faktisk også med den proces, vi har set det sidste års tid, at det er svært at argumentere for det.

Så det er jo, fordi fru Anne Grete Holmsgaard ikke alene har ladet sig nøjes med lidt, men SF har også betalt en høj pris, og det var den, vi ikke var villige til at betale.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu tror jeg, hr. Per Clausen taler om nogle aftaler, der blev lavet i 1999. Jeg taler om de aftaler, der blev forhandlet i 2003 og 2004. De handlede faktisk ikke om det, hr. Per Clausen siger, men om noget andet. De handlede heller ikke om DONG. Det er en helt separat aftale.

Det er selvfølgelig et valg af forskellige strategier. Jeg ønsker bare at gøre det klart, at ud over at vi går ind for, at vedvarende energi og energibesparelser på et højt ambitiøst niveau er det, der er drivkraften i dansk energipolitik, så har vi også taget slæbet med rent faktisk at få flyttet nogle positioner, fordi det ikke hjælper så meget, hvis man ikke får skabt et flertal, der rent faktisk kan forandre tingene i virkelighedens verden.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu tror jeg godt, at fru Anne Grete Holmsgaard er enig med mig i, at i politik kan det også handle om, at nogle går foran og viser nogle veje, man kan gå. Det er altså også en vigtig opgave i politik. Der synes jeg måske, at resten af oppositionen i forlængelse af de forlig, man har lavet, har meget svært ved at gå de skridt og vise, hvilken vej man skal gå.

Vi forsøger at gøre det, og skulle det sætte sig så store spor, at de aftaler, som SF eventuelt laver sammen med regeringen på det her område, indeholder en række af de forslag, vi er kommet med her, så kan jeg love fru Anne Grete Holmsgaard, at det vil vi ikke kritisere SF for. Men vi vil selvfølgelig være opmærksomme på, hvad det i øvrigt indeholder, og om man kommer langt nok.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil blot sige, at ja, SF, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet er gået foran på det her område, har stået sammen og har i kraft af det faktisk formået at flytte positionerne på energipolitikken. Det vil jeg godt sige er et hårdt arbejde, men vi er faktisk ret stolte af, at vi er kommet et stykke ad vejen, selv om der er langt til, at vi når det ambitionsniveau.

Den vej, den måde at gå foran på vil jeg i hvert fald hellere være en del af end den måde at gå foran på, hvor man går ud ad døren.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Skulle jeg forstå det sidste svar sådan, at SF mener, det er at gå foran, når man er med i en aftale om at privatisere DONG, om at privatisere elsel-skaber, i det hele taget liberalisere elmarkedet, så f.eks. atomkraft får lettere adgang til det danske elmarked?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt sige, at vi er en del af den aftale, der handler om DONG. Hvorfor er vi så det? Det er vi, fordi vi vil sikre infrastrukturen, det er meget vigtigt, og det vil sige gastransmissionen på land, lagrene og søledningerne. Det var det ene, vi gerne ville sikre.

Så ville vi gerne sikre, at DONG ikke blev fuldt privatiseret, hvilket var en del af regeringsgrundlaget. Det var regeringsgrundlaget, at DONG fuldt ud skulle privatiseres, det havde regeringen flertal for.

Så kan man selvfølgelig sige, og det er jo bl.a. derfor, der er forskel på Enhedslisten og på os, at sådan noget vil man ikke røre med en ildtang. Men vi har rent faktisk sikret, at aktiemajoriteten i DONG er på statslige hænder frem til 2015. Man kan selvfølgelig stille sig op og sige: Ha, ha, ha, sikken en pyrrhussejr. Nej, jeg mener, det er